

RỒI CHIỀU NAY

October 29, 2003

NHẠC : VÕ TÁ HÂN
THƠ : L. T. QUỲNH HƯƠNG

Nhẹ nhàng. Xót xa

Rồi chiều nay nhìn nắng vương lưng đôi Lòng chạnh

nhớ đến ngày nào xa xôi Bao kỷ niệm tương chừng như sống dậy Một lần

nao đã nói tiếng yêu người Giờ mình em nhìn ánh trăng rạng

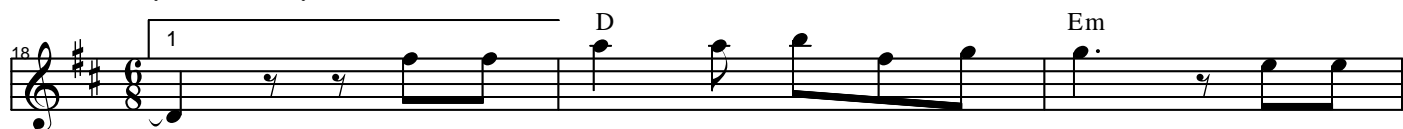

ngời Lòng thầm ước có một ngày nào đó Người về

đây đan văn thơ dang dở Có ngậm ngùi khi tình đã xa vời

Dạt dào - (Điệp khúc 1)

Từng ngày qua mưa vẫn ngập tim côی Từng hạt

mưa buồn về nhà mắt moi Để gói ứót lệ tràn trong đêm

Em E A D

vắng Tình đã xa nói chi cũng muộn màng Rồi chiều nay mây trắng về thênh

Em A D Bm

thang Chân lê gót một mình mòn phố vắng Hoa lá chết như cuộc tình vừa

Em A A7 D G D

mất Đốt trang thơ cho giấc mộng lơ làng Rồi chiều

(Điệp khúc 2)

2 D Em A

Giờ mình em ngồi nghe tiếng thời gian Lại lần nữa sinh nhật buồn mênh

D Bm Em E E7

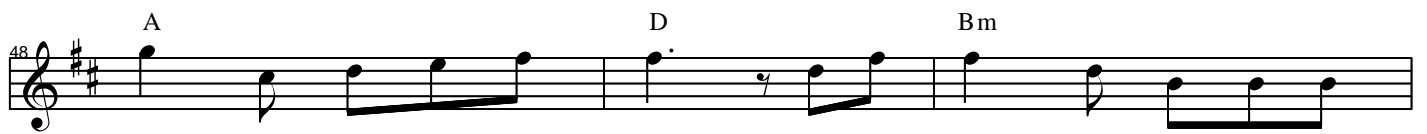
mang Mưa vẫn rơi trên đời em rơi mãi Lá thư xưa mờ úa màu lá

A D Em

vàng Rồi chiều nay mây trắng về thênh thang Chân lê

A D Bm

gót một mình mòn phố vắng Hoa lá chết như cuộc tình vừa

Em A A7 D Hát lại Điệp khúc 2 để hết

mất Đốt trang thơ cho giấc mộng lơ làng